

הנבחרת חולה. היום משחקים רק בשביל כסף! אומר חיים לוין. אבל הכסף לא בא מהקהל במיגרש. הוא בא מפוליטיקאים ומשנוררים. אף אחד אינו צריך להתאמץ

מי אשם? השש"ג!

מאחר והכנסות הקבוצות פוחתות באופן משמעותי הן נאלצות להיות תלויות בפירורים שמגיעים ממרכזי

הישגים לטווח קצר ומזניחים את התשתית, הנוער והמיתקים. מאמץ כרוגרל מעולה, דוגמת דוד שווייצר,

אין תימה, אם כן, שהנבחרת נראית כפי שהיא נראית. אולם, באופן פראדוקסלי, נראה

נשמע כריחה? היום, בוודאי. אולם לחיים לוין, גדול שוערי נבחרת ישראל בכל הזמנים (להוציא, כמובן, את יעקב חודורוב האגדת), הדברים מצטלצלים מוכרים. "בזמנו קיבלנו פרוטות ואיש לא חלם לחיות מהכדורגל", אומר לוין, שהגן על שער הנבחרת בין 1959 ל-1968.

"הייתי חבר בן. קמתי עם הגן החמה, עשיתי מיסמרת ראשונה כנוג בקו 1 ובסוף הקו ירדתי באיצטריון המכביה, התאמנתי עם הנבחרת או עם קבוצתי דאז, מכבי תל-אביב, ואחרי האימון המשכתי בעבודתי כרגיל."

משחקים רק בשביל הכסף

יש סיבות רבות להידרדרות הכדורגל הישראלי שכמו נכנס למעגל-קסמים. רמת-מישחק ירודה ומיתקים עלובים שהביאו למיעוט קהל ומיעוט צופים, שגרם לירידה במוטיבציה ובהכנסות וכפועל יוצא לירידה ברמת-המישחק וחזון חלילה.

שיג אשם תמיד. כך כזה! וכך, מסתבר, גם נבחרת ישראל. ערב היציאה לטורניר הקדם-אולימפי באוקיאניה, ולאחר שרשרת הכישלון נות 12 המישחקים הבינארציים בעידן מיליינקו מיחיץ, מצאו כמה מראשי ההתאחדות לכדורגל בישראל את הגורם למחדל ברמותו של נינו קריו, המתורגמן של הנבחרת.

העסקנים המסואבים החליטו שקריו מעורב מדי בהחלטותיו המיקצועיות של המאמן וכי עליו ללכת הביתה. איש מהם, בוודאי, לא העלה על דעתו לקחת אחריות ולהתפטר.

מאחר ומלאי השעירים-לעזאזל הולך ואוזל, כיצד יפתרו ראשי ההתאחדות את שאלת זהותו של הבא בתור, אם תכשל הנבחרת באוקיאניה? שוער נבחרת ישראל, בוני גינצ' בורג, הגיע לאימון הנבחרת בקו 1 של דן, שבו הוא עובד כנהג. לאחר שנהג מ'5 בכוקר, ירד בוני מהאוטובוס, התאמן עם חבריו לנבחרת ואחרי הצהריים שב ועלה לאוטובוס, כדי לנסוע בקו 1 בחזרה.



זאדי ארמלי (משמאל), הוא פשוט רימה אותו!

הספורט, הטווח והרשויות המקומיות, או לחיות על חשבון כלל הציבור. הקשר הבריא שבין הכנסות הקבוצות לבין רמת-המישחק הולך ומתנתק. היום לא צריך להיות טובים על המיגרש, כדי למשוך קהל.

אין בעל-בית

ל צורך סחיטת כספים מהקופה הציבורית למימון הקבוצות יש צורך בכישרונות של פוליטיקאים קטנים ושנוררים. הכדורגל הישראלי הפך לאימפריה של נייר, תרתי משמע, והכוונה לנייר-היעיתונים העוסקים בניתוחים ובכתבות בומבסטיות על

הודת עליירי חבורת-עסקנים בהפעול תל-אביב, לאחר שלא ענה על צרכיהם המידיים.

מישחקי-כדורגל בליגה הלאומית, קל וחומר בליגות הנמוכות, נערכים על מיגרשים שבהם ניתן, אך בקושי רב, לזהות שרירים של רשא, דבר הגורם לפציעות רבות ולתוצאות נפל. השרותים ברוב האיצטריונים צרים מלכולכים, מה שמאלץ את הצופים לעשות את צרכיהם ליד חומת האיצטריון. הצפייה במישחקי-הכדור רגל בישראל הפכה מחוויה לסייט. יותר ויותר חובבי-כדורגל מעדיפים היום לשמור קשר עם הליגה דרך תוכניות הרדיו והטלוויזיה. מתוך הכורסה הנוחה בסלון.

שהגורם העיקרי לפיחות במעמדה של הנבחרת הוא רווקא השינוי לטובה במעמרו של הכדורגל הישראלי. הוא הפך מ"חובבן", המשחק להנאתו, ל"מיקצוען" המשחק לפרנסתו, והמש" תכר סכומי-עתק המגיעים לעיתים לרבעות דולארים לחודש לשחקן בכיר.

המיקצוען האירופי שחש כי מחובתו להצדיק את משכורתו הגבוהה ולתת הכל למען הקבוצה שונה מהישראלי, שהעורף הכלכלי שהובטח לו הביא אותו לרדיפת-כצע ולולוול בערכים שאינם חומריים.

המאבקים המשמעותיים ביותר לשחקן לא נערכים על המיגרש, אלא לפני תחילת עונת-הליגה, על מקומו בכורסה-השחקנים ועל גובה החוזה.

"היום משחקים רק בשביל הכסף. בזמנו שיחקנו עבור רגל-המדינה וסמל-המוערון וזהו תמצית ההבדל על רגל אחת." אומר חיים לוין. "בשעתו קיבלנו פרוטות, כיום אין כל פרר פורציה בין מה שהכדורגלנים מקבלים, לבין מה שהם נותנים בתמורה.

הכדורגלן הישראלי הוא עצלן שאיננו אוהב לעבוד, אך מרבה להתלונן ולככות. כך הוא נראה, כך הוא משחק, והתוצאות מתבטאות על המגרש."

הכדורגל הישראלי חולה, ומרפא אין. זהו מנגנון המקיים את עצמו — שחקנים, מאמנים, עיתונאים וכמובן — עסקנים. העסק מנוהל על-ידי חבורת פוליטיקאים שנבחרו על-ידי מרכזי המיפילגות. לחלקם אין כלל מושג בספורט או בחינוך.

להוציא חריגים בודדים (דוגמת מכבי תל-אביב, בנייהולו של גיורא שפיגל, חושבים כברניטי-הענף רק על



בוני גינצ'בורג (באוויר) הניע באוטובוס

הדו"ח לא תורגם

"הוועדה ללימוד ובריאת הכנת נבחרת ישראל למישחקי גביע-העולם, כך כונתה ועדת-החקירה שמינתה התאחדות-הכדורגל, לאחר ביזיון אוקיאניה 1985.

כפי שצפוי היה מראש, נמנעה הוועדה מלהחליט על חשבון-נפש או, קל וחומר, על עריפת ראשים בכדורגל הישראלי. ובכל זאת, הגישו חבריה מיסמר המלצות מקצועיות, שלו היו מיושמות, היה נחסך חלק מנמפת-הגנש של היום.

כך למשל, קובע הדו"ח כי המאמן דאז, יוס'ה מרימוביץ, נקט ביחס ליברלי מדי כלפי שחקניו, ולא היה תקין וסמכותי מספיק בגישתו כלפיהם. המאמן הנוכחי הלך בעיקבות מרימוביץ' ביחסו לשחקנים — אולי מכיוון שנינו קרין, לא תירגם לו את הדו"ח.... ועדת-החקירה קבעה במפורש כי ייבנות המיבחן. לא התאימו לסיגנון החכנות הרצוי של הנבחרת. פחות משנתיים לאחר מכן, יישם מיחיץ את מהדלו של קודמו. ועוד. ביקורת רבה מושמעת היום על כך שמיחיץ' הינו הקובע היחיד מבחינה מיקצועית ואין הוא מסתייע בעוזר ישראלי, זאת למרות שדו"ח אוקיאניה '85 קובע כי "וחיה ויחלט על החתמות מאמן זר יהיה על ההתאחדות למצוא לו עוזר ישראלי שייאמן גם את הנוער וגם את העתודה."